



ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ



«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΣΤ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2196

Κυρ. Πατ. Α' Οἰκ. Συνόδ. (Πράξ. 20,16-18,28-36)
9 Ἰουνίου 2019

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Συμφέρει ἢ ἐλεημοσύνη!

«Μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν» (Πράξ. 20,35)

Στὴ Μίλητο, ἀγαπητοί μου, γνωστὴ πόλι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὁ ἀπόστολος Παῦλος καλεῖ σὲ **ἱερατικὸ συνέδριο** – ὅπως θὰ τὸ λέγαμε σήμερα – τοὺς κληρικούς τῆς περιοχῆς τῆς Ἐφέσου. Καὶ ὅλοι οἱ κληρικοί, «οἱ πρεσβύτεροι τῆς ἐκκλησίας» ποὺ λέει σήμερα τὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα (Πράξ. 20,17), σπεύδουν νὰ βρεθοῦν κοντά του.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ὁ Παῦλος εἶχε μείνει στὴν **Ἔφεσο** ἀρκετὸ διάστημα καὶ εἶχε ἐργασθῆ ἐκεῖ ἐντατικά. Ὁλος ὁ κλῆρος ἦταν δικὰ του πνευματικὰ ἀναστήματα, συνδεόταν λοιπὸν στενά μὲ τὸν καθένα τους. Αὐτὴ τὴ φορά ὅμως δὲν θέλει νὰ καθυστερήσῃ στὴν Ἀσία, γιατί θέλει τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς νὰ βρισκεται στὰ Ἱεροσόλυμα. Παραπλέει λοιπὸν τὴν Ἔφεσο καὶ τοὺς καλεῖ στὴ Μίλητο.

Τοὺς ἔχει ἤδη τώρα μπροστά του καὶ ἀτενίζει τὶς ἱερὲς μορφές τους· βλέπει τοὺς ἀξιωματικούς αὐτοὺς τῆς στρατιᾶς τοῦ Κυρίου. Ἡ συνάντησις αὐτὴ ἔχει κάτι τὸ ιδιαίτερο **τοὺς βλέπει καὶ τὸν βλέπουν γιὰ τελευταία φορά**. Τοὺς τὸ λέει· καὶ ὅλοι, ὅπως εἶνε ἐπόμενο, αἰσθάνονται μεγάλη θλίψι, συγκλονίζονται προαισθανόμενοι τὴν ὀρφάνια τους.

Μὲ τὸ πνευματικὸ ὅμως χάρισμα τῆς προοράσεως, ποὺ εἶνε προικισμένος, βλέπει καὶ τί θὰ συμβῆι στὸ μέλλον. **Προβλέπει, τί λυσώδεις μάχες πρόκειται νὰ δώσῃ ἡ Ἐκκλησία**, τὸ μικρὸ αὐτὸ στράτευμα τοῦ Χριστοῦ, ἐναντίον τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων. «*Λύκοι βαρεῖς*», λέει (ἔ.ἀ. 20,29), θὰ πέσουν ἐπάνω στὸ ποίμνιο, στὶς τάξεις της, μὲ σκοπὸ νὰ «θύσουν καὶ ἀπολέσουν» (πρβλ. ἴω. 10,10). Θὰ ἔρθουν στιγμὲς κρίσιμες γιὰ τὴν Ἐκκλησία. Καὶ οἱ ἱερεῖς τοῦ Κυρίου, πολὺ περισσότερο οἱ ἐπίσκοποι, πρέπει νὰ βρίσκωνται **πάνοπλοι στὶς θέσεις τους**, γιὰ νὰ ὀδηγήσουν ὡς ἀξιωματικοὶ τοὺς πιστοὺς τοῦ Χριστοῦ σὲ αἱματηρὲς ἀλλὰ νικηφόρες μάχες κατὰ τοῦ ἐωσφόρου.

Πάνοπλοι λοιπὸν. Καὶ **ποιὰ εἶνε τὰ ὄπλα καὶ τὰ ἐφόδια** ἐνὸς ἐπισκόπου, ἐνὸς ἱερέως, ἐνὸς διδασκάλου τῆς Ἐκκλησίας; Ὁ πιὸ κατάλληλος καὶ ἀρμόδιος νὰ τὰ ὑποδείξῃ εἶνε μόνον ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὁ μέγας αὐτὸς στρατηγὸς τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ ἔλαβε μέρος σὲ τόσες μάχες κατὰ τοῦ «κοσμοκράτορος» (Ἐφ. 6,12) καὶ βγήκε νικητῆς. Καὶ τὰ ὑποδεικνύει τώρα στὴν ὑπέροχη ὁμιλία ποὺ κάνει στοὺς συγκεντρωμένους κληρικούς τῆς Ἐφέσου.

Τὴν **ὁμιλία αὐτὴ** μακάρι νὰ τὴ μελετοῦν, εἰ δυνατόν κάθε μέρα, ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ ἡ θεία χάρις τοὺς ἔταξε στὴν ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ περιεχόμενό της δὲν εἶνε ἀπλῶς μιὰ θεωρητικὴ ἔκθεσι κάποιου, ποὺ καταστρώνει σχέδια μακριὰ ἀπ' τὴν πραγματικότητα καὶ ποὺ ποτέ δὲν ἐπιχείρησε νὰ τὰ ἐφαρμόσῃ στὴν πράξι. Ἐναντίως· εἶνε **ἡ διατύπωσι τῆς πείρας** κάποιου, ποὺ ἔζησε τὴν πραγματικότητα· ἀντίκρουσε τὸν **ὠρυόμενον λέοντα** (βλ. Ἀ' Πέτρ. 5,8), ἄκουσε τὶς ὠρυγές, τὰ οὐρλιάσματά του, πάλεψε μαζί του καὶ τὸν νίκησε. Αὐτὸς εἶνε ὁ **ἀπόστολος Παῦλος!** Αὐτὸς λοιπὸν μιλάει τώρα ἀπὸ τὴν πείρα του στοὺς κληρικούς, κι αὐτοὶ τὸν ἀκοῦνε μὲ ὄλη τους τὴν προσοχή.

Ἡ πείρα τοῦ ἀποστόλου Παύλου, φωτιζομένη ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο, τὸν ἔχει διδάξει, ὅτι **τὰ ἀπαραίτητα ὄπλα** κάθε πνευματικοῦ ἡγέτου τῆς Ἐκκλησίας **εἶνε τὰ ἐξῆς**.

✓ **ἡ βαθειὰ ταπεινοφροσύνη** – «*δουλεύων τῷ Κυρίῳ*», λέει στὴν ὁμιλία του, «*μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πολλῶν δακρύων*» (Πράξ. 20,19)·

✓ **ἡ ὑπομονὴ** – «*καὶ πειρασμῶν τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων*» (ἔ.ἀ.)· ὑπέμεινε πειρασμούς, σκευωρίες καὶ θλίψεις ἐκ μέρους τῶν ἐχθρῶν τοῦ Χριστοῦ·

✓ **ἡ ἀνδρεία** στὸ κήρυγμα, τὸ νὰ κηρύττῃ δηλαδὴ ἄφοβα τὸ Χριστό, χωρὶς νὰ ὑπολογίζῃ συνέπειες, καὶ ἀπερίτμητα, χωρὶς νὰ ἀλλοιώνῃ καὶ νὰ προσαρμόζῃ τὰ λόγια του κατὰ

τὴν ἀρέσκεια τῶν κρατούντων — δίδαξε, ὅπως λέει ἐδῶ, «*δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους, διαμαρτυρούμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλησι τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετάνοιαν καὶ πίστιν τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν*» (ἔ.ἀ. 20,20-21)·

✓ **ἡ ἀγάπη**, πού βεβαιώνεται μὲ θυσίες — καὶ ὁ Παῦλος τοὺς ὑπενθυμίζει, ὅτι ἐπὶ μία «*τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον*» (ἔ.ἀ. 20,31)·

✓ **ἡ ἀκτημοσύνη** — «*ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα*», λέει (ἔ.ἀ. 20,33)·

✓ καὶ τέλος **ἡ ἐλεημοσύνη** — «*μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν*» (ἔ.ἀ. 20,35).

Αὐτὰ εἶνε ἡ πανοπλία, **τὰ κυριώτερα ὄπλα**, τοῦ Παύλου· καὶ αὐτὰ πρέπει νὰ εἶνε ἡ πανοπλία κάθε κληρικοῦ, ἂν θέλῃ στὸ πρόσωπό του νὰ νικήσῃ καὶ νὰ θριαμβεύσῃ ὁ Χριστός.

Τώρα, ἂν μὲν εἶχα μπροστά μου μόνο κληρικούς ἢ ἂν ἀπηύθυνα τὰ λόγια αὐτὰ μόνο σὲ ἐργάτες ἐν γένει τῆς Ἐκκλησίας, θὰ ἔπρεπε νὰ προσθέσω καὶ ἄλλα πολλά· ἐπειδὴ ὅμως τὸ σύντομο τοῦτο κήρυγμα ἀπευθύνεται καὶ πρὸς λαϊκοὺς, ἄντρες καὶ γυναῖκες, κρίνω καλὸ νὰ παρακαλέσω ὅλους, κληρικούς καὶ λαϊκοὺς, νὰ προσέξουμε τὸ τελευταῖο ὄπλο πού ὑποδεικνύει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, τὴν **ἐλεημοσύνη**. Ἀξίζει μάλιστα νὰ ὑπογραμμίσουμε ὅτι ὁ ἀπόστολος ὑπενθυμίζει τὴν προτροπὴ αὐτῆ ὡς **λόγον τοῦ ἰδίου τοῦ Κυρίου**, καὶ διασφάζει ἐδῶ ἀκριβῶς τὸ σχετικὸ ῥητό.

«*Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες*», εἶπε ὁ Χριστός (Ματθ. 5,7). «*Μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν*», προσθέτει καὶ ὁ μέγας ἀπόστολός του Παῦλος (Πράξ. 20,35). Καὶ ἔχει τὸ θάρρος νὰ τὸ λέῃ πρὸς ὅλους, γιὰτὶ **πρῶτος αὐτὸς τὸ ἐφήρμοσε**. Δὲν ἀκούσατε τί εἶπε ἐδῶ; ἐργαζόταν, λέει, τὴ νύχτα μὲ τὰ ἴδια του τὰ χέρια, γιὰ νὰ βγάξῃ τὸ ψωμί του, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ καλύπτῃ ἀνάγκες ἐκείνων πού ὑπηρετοῦσαν κοντά του, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ βοηθῇ ἀσθενεστεροὺς, φτωχοὺς ἀδελφοὺς τοῦ Κυρίου. Ἔτσι ἐλεοῦσε ὁ ἀπόστολος Παῦλος, καὶ ἐπικαλεῖται μάρτυρες τοὺς κληρικούς του· «*Αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὔσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων*» (ἔ.ἀ. 20,34-35). Τί λέτε τώρα, ἀδελφοί μου; ἐμεῖς εἴμαστε ἄραγε σὲ θέσι νὰ ἐπαναλάβουμε τὰ μεγάλα αὐτὰ λόγια τοῦ ἀποστόλου;

Προτρέπει ὁ Παῦλος νὰ μνημονεύουμε αὐτὰ πού εἶπε ὁ Κύριος, «*Μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν*» (ἔ.ἀ.), ὅτι δηλαδὴ εἶνε **καλύτερα νὰ δίνῃ κανεὶς παρὰ νὰ παίρνῃ**. Σύμ-

φωνα μὲ τὰ λόγια αὐτά, συμφέρει νὰ ἐλεῆς. Αὐτὸ βέβαια ἰσχύει ἂν κάποιος πιστεύῃ· γιὰτὶ ἂν δὲν πιστεύῃ, ἀλλάζουν τὰ κριτήρια.

Οἱ περισσότεροι ἀπὸ μᾶς, πού ἐνεργοῦμε μὲ κοσμικὰ κριτήρια, ἐξετάζοντας τὸν ἑαυτὸ μας ὑπὸ τὸ φῶς τῶν λόγων αὐτῶν τοῦ Κυρίου, βλέπουμε ὅτι ζοῦμε μὲ ἀσπλαχνία καὶ ἀδιαφορία γιὰ τὸν πλησίον, καὶ ἀκούγοντας τὸ ῥητὸ αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ σκεπάσουμε ἀπὸ ντροπὴ τὸ πρόσωπό μας. Γιὰτὶ —ποιός δὲν τὸ βλέπει;— ὡς πρόγραμμα στὴ ζωὴ μας δὲν ἔχουμε τὸ «*Μακάριόν ἐστι διδόναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν*» (προτιμότερο νὰ δίνῃς ἐλεημοσύνη παρὰ νὰ παίρνῃς), ἀλλὰ τὸ ἀντίθετο, «*μακάριον μᾶλλον λαμβάνειν ἢ διδόναι*»· πρόγραμμά μας εἶνε τὸ «*μακάριοι οἱ κατέχοντες*», ἢ ὅπως λένε οἱ πολλοὶ «*ἄρπαξε νὰ φᾶς καὶ κλέψε νὰ ἴχῃς*». Ζητᾶμε νὰ τὰ κρατήσουμε **ὅλα γιὰ τὸν ἑαυτὸ μας** καὶ νὰ μὴν ἀφήσουμε τίποτα γιὰ τοὺς ἄλλους.

Ἄλλ' ἀκριβῶς γιὰ τὴν αἰτία αὐτῆ ἡ ἀνθρωπότητα κατήντησε μιὰ «*ἀγέλη λύκων*», πού ὁ ἕνας προσπαθεῖ νὰ φάῃ τὸν ἄλλο. Δὲν βλέπετε; Ὅλα **τὰ κράτη**, καὶ πρὸ παντὸς τὰ ἰσχυρότερα, ζητοῦν ν' ἀρπάξουν ἀπὸ τὰ ἄλλα, τὰ ἀνίσχυρα κράτη, ὅ,τι ἔχουν καὶ δὲν ἔχουν, αὐτὰ ὅμως νὰ μὴ δώσουν ἀπολύτως τίποτα, οὔτε μιὰ λουρίδα γῆς, οὔτε ἕνα τόννο πετρελαίου. Τὰ μεγάλα κράτη δὲν ἐλεοῦν τὰ μικρά, ἀλλὰ σὰν λύκοι ζητοῦν νὰ τὰ καταβροχθίσουν. Τὸ ἴδιο ἐφαρμόζουν καὶ **οἱ πλούσιοι** ἀπέναντι στοὺς φτωχοὺς καὶ ἀδυνάτους· συγκεντρώνουν στὰ χρηματοκιβώτιά τους καθημερινῶς ἑκατομμύρια χρήματα καὶ πλοῦτη, σ' αὐτὸν ὅμως πού πάσχει δὲν δίνουν οὔτε μιὰ δραχμὴ.

Ἦ Χριστέ μου! Ὁ λόγος σου «*Μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν*» ἔχει περιφρονηθῆ, ἔχει ξεχασθῆ, ἔχει ἐξαφανισθῆ ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς Γῆς. Ὅπου κι ἂν σταθοῦμε ἀκοῦμε ἄλλα λόγια κι ὅπου κι ἂν στρέψουμε τὸ βλέμμα, ἀντικρύζουμε τὸ διαβολικὸ σύνθημα «*Ἄρπαξε νὰ φᾶς καὶ κλέψε νὰ ἴχῃς*». Ἀλλὰ καὶ γι' αὐτὸ **ὁ κόσμος κατήντησε ἕνα φοβερὸ θηριοτροφεῖο**.

Ἔσταυρωμένε Θεὲ τῆς ἀγάπης! Πόσο θὰ διαρκέσῃ ἀκόμη αὐτὴ ἡ σκληροκαρδία; Σύντομισε τὰ χρόνια αὐτὰ τῆς βαρβαρότητας. Καὶ δώσε μας **νὰ κατανοήσουμε** ὅλοι, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, ἔθνη καὶ ἄτομα, **νὰ νιώσουμε καὶ νὰ ἐφαρμόσουμε** στὴν καθημερινή μας ζωὴ τὴν θεῖαν ἐντολὴν σου «*Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες*» καὶ «*Μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν*».

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**